

VONGCHAVALITKUL UNIVERSITY | 2020
NATIONAL CONFERENCE

รายงานสืบเนื่อง

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ประจำปี พ.ศ. 2563
เพื่อเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในโอกาสมหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก
และฉลองครบรอบ 36 ปี มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
เรื่อง

บทบาทอุดมศึกษาไทย :

การพัฒนาผู้เรียนและทรัพยากรมนุษย์ในยุค Disruptive Technology

ระหว่างวันที่ 20-21 มีนาคม พ.ศ. 2563

ณ หอประชุมวงษ์ชวลิตกุล อาคารแสงส่องปัญญา

รายการ	หน้า
กลุ่มบริหารธุรกิจ	
การพัฒนารูปแบบการยกระดับมูลค่าเพิ่มในการแข่งขันของธุรกิจครอบครัวภายใต้เขตเศรษฐกิจพิเศษ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก : ราเชนทร์ บุญลอยสง	425
การวิเคราะห์ต้นทุนประสิทธิผลของการใช้อากาศยานขนาดเล็กไร้คนขับ (UAV) ในการสำรวจปริมาณไม้สัก : พงษ์พีระ มุขแจ้ง	438
ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูเจเนอเรชั่นเอ็กซ์และเจเนอเรชั่นวาย ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ พิเศษ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา : จิราภรณ์ กิจบุญชู	451
ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคต่อร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในจังหวัดนครราชสีมา : ผ่องนภา สีเกียง	464
แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้วัฒนธรรมอาหารท้องถิ่น : พรรณธิดา เหล่าพวงศักดิ์	477
อัตลักษณ์ท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนหนองพะอง จังหวัดสมุทรสาคร : พรชนก บุญญานันท์กุล	488
การตลาดเฉพาะบุคคล : กลยุทธ์ครองใจผู้บริโภคในยุคการตลาด 5.0 : พริดา ไชงรัมย์	496
การแสดงสินค้าและการบริการ แห่งหนึ่งในวิสาหกิจขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครแนวทางการจัดการ พนักงานคนเก่งของธุรกิจการจัดการการประชุมสัมมนา : พงศ์พัฒน์ ทวีวิทย์	506
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าพักโรงแรมสีเขียวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ : เจนณรงค์ ธิดา	516
ประสิทธิภาพของการเรียนรู้เป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคลในวิชาการจัดการกลยุทธ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ : เมธาวร แท้เที่ยงสกุล	527
การจัดการธุรกิจให้บริการเครื่องอัดใบอ้อย กรณีศึกษา: จังหวัดสุพรรณบุรี : นรินทร์ทิพย์ กาฬภักดี	535
ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมผลิตยางรถยนต์ เขตจังหวัดสระบุรี : ธัญลักษณ์ พรชัยทวีโชค	547
ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงาน การทำงานเป็นทีม การมอบอำนาจให้กับพนักงาน และความผูกพัน ต่อองค์กรของพนักงานระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมผลิตยางรถยนต์ในเขตจังหวัดสระบุรี : ปณสิตา พุทธกุลสมศิริ	558
การบัญชีเกี่ยวกับเงินลงทุนในตราสารหนี้ตราสารทุน ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 9 เครื่องมือทางการเงิน : ภาณุพงษ์ ศรีมุงคกุล	566
การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาขยะพลาสติกที่ใช้ครั้งเดียวทิ้งของ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร : ปิยภัทร มาลาอี	575
พฤติกรรมการใช้บริการ ความคิดเห็นต่อการให้บริการ และกลยุทธ์การสื่อสารการตลาด (IMC) ของธุรกิจคาเฟ่ แมวในจังหวัดชลบุรี : น้ำผึ้ง พิตช์เกร์ลด์	588
ทัศนคติต่อการเปิดรับข่าวสาร และความต้องการข้อมูลข่าวเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชน : ณัฐกาญจน์ พิศาลกาญจนกุล	599
เพื่อศึกษาสาเหตุและเพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาเงินให้สินเชื่อกอง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร สาขาโนนสูง มีแนวโน้มลดลงและไม่เป็นไปตามเป้าหมาย : แสงดาว สุทธิสา	610

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าพักโรงแรมสีเขียวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ Factors influencing tourists intention to stay in green hotels in Chiang Mai

เจนณรงค์ ธิคำ* ผศ.ดร.ศิวรัตน์ กุศล**

นักศึกษาลัทธิศาสตร์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้**

Corresponding author Email address: jennarong399@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการตัดสินใจกลับมาพักอีกครั้งของนักท่องเที่ยวที่โรงแรมสีเขียวในจังหวัดเชียงใหม่เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงพรรณนาและเทคนิคการวิจัยเชิงสำรวจ และใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมสีเขียวในจังหวัดเชียงใหม่และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาและใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิ (Binary logistic regression) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัยพบว่าค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวขณะเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยหากมีค่าใช้จ่ายมากก็จะมีแนวโน้มพักค้างแรมมากขึ้น การคมนาคมขนส่งและการเข้าถึงที่พักและแหล่งท่องเที่ยว ถ้าการที่แหล่งท่องเที่ยวมีเส้นทางที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ อาจจะทำให้นักท่องเที่ยวมีการเข้าพักซ้ำในสถานที่ที่ใกล้เคียงนั้นๆ ความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกทัศนคติของนักท่องเที่ยวกับโรงแรมสีเขียวด้านการยอมรับในการให้บริการที่ไม่สะดวกสบายของโรงแรมเพื่อแลกต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและด้านความตั้งใจเข้าพักและใช้บริการโรงแรมสีเขียวมีผลต่อการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งที่โรงแรมสีเขียวภายในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยว โดยการที่นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดในการให้บริการห้องพักที่ค่อนข้างจะไม่สะดวกสบาย นักท่องเที่ยวก็จะสามารถรับกับการให้บริการจากทางโรงแรมได้เป็นอย่างดีและถ้านักท่องเที่ยวมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม ก็จะมีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักในโรงแรมสีเขียว

คำสำคัญ : โรงแรมสีเขียว, การตัดสินใจเข้าพักของนักท่องเที่ยว, การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิ

Abstract

This research aims to study the factors affecting the decision to revisit of the tourists at green hotels in Chiang Mai as quantitative research, using the descriptive research methods and strategic research techniques to explore and use queries in. The collection of information from a sample of 400 samples by storing information from visitors staying in the green hotels in Chiang Mai and analyzing by descriptive statistic and binary logistic regression at a statistical level 0.05.

The findings showed that the cost of tourism of tourists during the trip to Chiang Mai. If there is a cost, there will be more likely to stay in the hotel. Transportation and access to accommodation and tourist attractions, if a tourist attraction is linked to other tourist attractions, it may be possible that visitors have revisited stays in nearby places. Safety & Facilities and The attitude of tourists with green hotels in recognition of the hotel's non-comfortable service to exchange the environment and the intention of the stay and use of green hotels. Make a decision revisit at green hotels in Chiang Mai by tourists who understand the terms of service. The rooms are relatively comfortable. Visitors will be able to enjoy the service from the hotel as well, if visitors are aware of the environmental issues, they will affect your stay in green hotels.

Keywords : Green hotel, Decision of tourist, Logistic regression

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว เนื่องจากประเทศไทยได้มีการออกนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ ทั้งทางภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2561 เป็นต้นมา กล่าวคือ มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจจาก -0.7% เป็น 4.2% โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย มีการเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาประเทศไทย พ.ศ. 2552 – 2561 ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น จาก 14,149,841 คนเป็น 38,178,194 คน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2016)

เนื่องจากการที่มีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ประเทศไทยเกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งทางบวกและทางลบ กล่าวคือทำให้ประเทศไทยมีเงินทุนไหลเวียนภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น แต่ก็ส่งผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อมภายในประเทศไทยเสื่อมโทรมลง เพราะไม่มีการบริหารการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพมากพอ เห็นได้จากสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติหลายๆ แห่งในประเทศไทยเสื่อมโทรมลง ไม่ว่าจะเป็นการทิ้งขยะตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติหรือการทำลายธรรมชาติโดยการที่ไม่มีการอนุรักษ์หรือรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม ณ สถานที่นั้นๆ ซึ่งหลายๆ ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมเกิดจากการที่นักท่องเที่ยวขาดจิตสำนึกและความรับผิดชอบในการท่องเที่ยว

จากเหตุผลข้างต้น อาจทำให้จังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักๆ ภายในประเทศไทย โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ที่มีผลสำรวจการจัดอันดับเมืองท่องเที่ยวที่ดีที่สุดเป็นอันดับ 3 ของโลก อาจมีโอกาที่จะพบเจอกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม โดยเห็นได้จากนิตยสารด้านการท่องเที่ยว Travel and Leisure ซึ่งเป็นนิตยสารด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูงที่สุดในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เผยแพร่ผลสำรวจการจัดอันดับเมืองท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในโลก ประจำปี 2562 (เชียงใหม่นิวส์, 2562) ดังนั้นในช่วงที่ผ่านมาทำให้ประเทศไทยเกิดการวางแผนพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเห็นจากการที่ประเทศไทยมีนโยบายในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (พ.ศ. 2540-2559) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไปตามแนวทางของ Agenda 21 (โสมสกว เพชรานนท์ และวลัยพรณ์ อัดตะนันท์, 2554)

จึงเห็นได้ว่า ในปัจจุบันประเทศไทยเริ่มมีพื้นที่สีเขียวเพิ่มมากขึ้นในหลายๆ จังหวัด รวมถึงจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากนักท่องเที่ยวและคนในประเทศเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์และเกิดการทำลายพื้นที่สีเขียวลดลง จึงทำให้เกิดกลุ่มคนที่เรียกว่า

ผู้บริโภคสีเขียว และยังเกิดจากการที่ผู้บริโภคหรือนักท่องเที่ยวมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือนักท่องเที่ยว นิยมท่องเที่ยวในรูปแบบที่ตนเองสนใจ โดยเฉพาะทางด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น รูปแบบ Ecotourism ก็เกิดมาจากการที่นักท่องเที่ยวสนใจและใส่ใจทางด้านสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ สัตว์ป่าหรือแนวความคิดการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน (Hongsakul, 2012) โดย Ecotourism จะให้ความสำคัญแก่การให้การศึกษาหรือการเรียนรู้ หรือมุ่งเน้นให้เกิด การอนุรักษ์มากกว่าการจัดการลดหรือปราศจากผลกระทบและนักท่องเที่ยวพึงพอใจเท่านั้น แต่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้อง เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ มีการจัดการรักษาสิ่งแวดล้อม และให้การศึกษาแก่นักท่องเที่ยว (Thailand Institute of Scientific and Technological Research, 1999)

ดังนั้น จะเห็นได้จากการที่ภาคอุตสาหกรรมธุรกิจและการบริการทางด้านการที่พักภายในจังหวัดเชียงใหม่ได้มีแนวทาง ในการบริหารจัดการและพัฒนาพื้นที่สีเขียวเพิ่มมากขึ้น เริ่มมีการปรับตัวเพื่อรับกับการเปลี่ยนแปลงจากผลกระทบทางด้าน ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากธุรกิจประเภทโรงแรมและสถานบริการด้านที่พักเป็นธุรกิจที่ทำรายได้ได้มากที่สุด ใน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและเป็นธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุด ดังนั้นโรงแรมต่างๆจึงได้นำแนวความคิดการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมมาใช้ในการวางกลยุทธ์ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มอนุรักษ์ที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะ ประกอบ กับกระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กำลังได้รับความนิยม ทางภาครัฐจึงกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมผู้ ประกอบกิจการทางด้านโรงแรมในการพัฒนามาตรฐานและตราสัญลักษณ์สีเขียว (Green Standards and Labels) (ธนวรรณ มงคล และยุภาวรรณ วรรณวานิชย์, 2558)

โดยโรงแรมสีเขียวจะเน้นให้ความสำคัญกับการใช้พลังงานและการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการบริหาร คุณภาพของโรงแรม ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะศึกษาว่าอะไรมีผลที่จะทำให้โรงแรมสีเขียวภายในจังหวัดเชียงใหม่เกิดการ พัฒนาศักยภาพจากการท่องเที่ยวและเติบโตอย่างยั่งยืน และสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยมีดังนี้

2.1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งของนักท่องเที่ยวที่โรงแรมสีเขียวใน จังหวัดเชียงใหม่

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาคือ โรงแรมสีเขียวที่จัดตั้งอยู่ภายในเขตจังหวัดเชียงใหม่

3.2 กลุ่มตัวอย่างคือ จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาในจังหวัดเชียงใหม่และเข้าพักในโรงแรมสีเขียวภายใน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยทำการคัดเลือกสถานที่ในการแจกแบบสอบถามด้วยวิธีสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) และกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับร้อยละ 5 (0.05)

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

3.3.1 ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

3.3.2 ลักษณะพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว รูปแบบของการ ท่องเที่ยว กิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

3.3.3 ลักษณะการเลือกที่พัก ได้แก่ ที่พักและการให้บริการ การคมนาคมการขนส่งและการเข้าถึงที่พักและ แหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก

3.3.4 ทศนคติของนักท่องเที่ยวกับโรงแรมสีเขียว ได้แก่ การเล็งเห็นถึงความสำคัญที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การยอมรับในการให้บริการที่ไม่สะดวกสบายของโรงแรมเพื่อแลกต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและความตั้งใจเข้าพักและใช้บริการโรงแรมสีเขียว

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

3.4.1 ข้อมูลของลักษณะประชากรศาสตร์ ลักษณะพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ลักษณะการเลือกที่พักและทัศนคติของนักท่องเที่ยวกับโรงแรมสีเขียวด้วยสถิติเชิงพรรณนา

3.4.2 ทำนายโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์การตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งของนักท่องเที่ยวที่โรงแรมสีเขียวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Binary Logistic regression) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าพักโรงแรมสีเขียวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

1. ลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวที่มาพักในโรงแรมสีเขียวในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวเพศหญิง (51.75%) มีอายุระหว่าง 21-30 ปี (60.84%) สถานภาพโสด (69.93%) ระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาตรี (55.59%) และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท (80.77%)

2. ลักษณะพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเดินทางท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด (34.97%) โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจ (62.24%) ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวอยู่ระหว่าง 5-7 วัน (31.82%) มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวระหว่าง 5,000-10,000 บาท (34.27%) และมักทำกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว โดยเป็นกิจกรรมที่ดึงดูดหรือเป็นกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจมากที่สุด (ไหว้พระ, ชมโบราณสถาน, ร่วมกิจกรรมประเพณีท้องถิ่นและเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น) (27.27%) ซึ่งสอดคล้องกับอาร์ม นาคทรพและสุรัชย์ จันทร์จรัส (2556) และศิริรัตน์ กุศลและธรรณชนก เพชรานนท์ (2561) พบว่า นักท่องเที่ยวนิยมท่องเที่ยวทางด้านเชิงวัฒนธรรมและสนใจในวิถีชีวิตท้องถิ่น

3. ลักษณะการเลือกที่พัก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องที่พักและการให้บริการ โดยดูจากภาพลักษณ์ของสถานที่พักเป็นอันดับแรก (69.93%) รองลงมาเป็นความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก (27.62%) และการคมนาคมขนส่งและการเข้าถึงที่พักและแหล่งท่องเที่ยว (2.45%)

4. ทศนคติของนักท่องเที่ยวกับโรงแรมสีเขียว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการยอมรับในการให้บริการที่ไม่สะดวกสบายของโรงแรม เพื่อแลกต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (60.83%) ซึ่งสอดคล้องกับโสรัส ปันสุวรรณและคณะ (2561) พบว่า การยอมรับในการให้บริการที่ไม่สะดวกสบายของการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเป็นหนึ่งในทัศนคติโรงแรมสีเขียวที่เป็นสาเหตุที่ส่งผลต่อความเต็มใจสำหรับการใช้บริการโรงแรมสีเขียว รองลงมาคือเล็งเห็นถึงความสำคัญต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยคิดว่าควรมีการส่งเสริมให้โรงแรมทุกโรงแรมผ่านเกณฑ์โรงแรมสีเขียว เพื่อลดผลกระทบปัญหาสิ่งแวดล้อม (22.73%) และความตั้งใจเข้าพักและใช้บริการโรงแรมสีเขียว โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความตั้งใจที่จะจ่ายเงินให้กับโรงแรมสีเขียว เพื่อสนับสนุนให้มีการพัฒนาการบริการที่เป็นมิตรและคำนึงต่อสิ่งแวดล้อม (16.44%)

5. จากการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (Goodness of fit) ในการพิจารณาค่าความเป็นไปได้ (Likelihood value) มีค่า -2Loglikelihood เท่ากับ 94.706 และพิจารณาสถิติทดสอบระดับความสัมพันธ์จากค่า R Square ของ Cox & Snell และ Nagelkerke หรือที่เรียกว่า Pseudo R Square พบว่า Nagelkerke R Square = 0.420 กล่าวคือร้อยละ 42 ของความผันแปรอธิบายได้ด้วยสมการโลจิสติก และการประเมินความแม่นยำของแบบจำลองจากค่าเปอร์เซ็นต์

ของค่าการพยากรณ์ (Percentage correct) เท่ากับ 63.4 แสดงว่าแบบจำลองนี้ทำนายการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งของนักท่องเที่ยวที่โรงแรมสีเขียวในจังหวัดเชียงใหม่ได้ถึงร้อยละ 63.4 แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประมาณค่าตัวแปร โดยใช้แบบจำลองโลจิสติก

Variable	Coefficient	Standard Error	P-value	Odds ratio
ตัวแปรตาม: การตัดสินใจเข้าพักโรงแรมสีเขียวของนักท่องเที่ยว (DEC)				
ตัวแปรอิสระ				
Sex	2.042	0.916	0.117	1.425
AGE	-0.033	1.157	0.468	1.782
EDU	0.149	0.928	0.728	1.994
Status	0.663	2.447	0.278	0.054
INC	0.000	1.267	0.742	7.700
OBJ	-0.467	0.893	0.153	1.309
Form	-0.351	0.349	0.259	1.030
ACT	0.152	0.322	0.499	1.616
Time	0.099	0.127	0.436	1.104
EXP	0.000**	1.126	0.081	0.126
ACC	0.152	0.124	0.199	0.814
Trans	0.293**	0.168	0.081	1.340
Safe	0.669**	0.262	0.011	1.952
Sight	0.000	0.921	0.999	0.000
Accept	5.547***	0.349	0.006	1.030
INT	0.768**	0.341	0.024	2.155
C	-5.291***	0.990	0.003	0.000
-2Loglikelihood	97.406			
Cox & Snell R Square	0.287			
Nagelkerke R Square	0.420			
Percentage Correct	63.4			
N	400			

** หมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

*** หมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิ (Binary logistic regression) พบว่า มีตัวแปรอิสระ 5 ตัวที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งของนักท่องเที่ยวที่โรงแรมสีเขียวในจังหวัดเชียงใหม่ คือ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งของนักท่องเที่ยวที่โรงแรมสีเขียวในจังหวัดเชียงใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.000 ($p = 0.081$) การคมนาคมขนส่งและการเข้าถึงที่พักและแหล่งท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งของนักท่องเที่ยวที่โรงแรมสีเขียวในจังหวัดเชียงใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.293 ($p = 0.081$) ความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกมีผลต่อการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งของนักท่องเที่ยวที่โรงแรมสีเขียวในจังหวัดเชียงใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.669 ($p = 0.011$) การยอมรับในการให้บริการที่ไม่สะดวกสบายของโรงแรมเพื่อแลกต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งของนักท่องเที่ยวที่โรงแรมสีเขียวในจังหวัดเชียงใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเพิ่มขึ้น เท่ากับ 5.547 ($p = 0.006$) และความตั้งใจเข้าพักและใช้บริการโรงแรมสีเขียวมีผลต่อการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งของนักท่องเที่ยวที่โรงแรมสีเขียวในจังหวัดเชียงใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.768 ($p = 0.024$)

เมื่อพิจารณาค่า Odds ratio พบว่า ถ้าค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 บาทต่อครั้งจะส่งผลให้โอกาสที่นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งที่โรงแรมสีเขียวภายในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มขึ้น 0.126 เท่า ถ้าการคมนาคมขนส่งและการเข้าถึงที่พักและแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 ช่องทางจะส่งผลให้โอกาสที่นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งที่โรงแรมสีเขียวภายในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มขึ้น 1.340 เท่า ถ้าความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้โอกาสที่นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งที่โรงแรมสีเขียวภายในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มขึ้น 1.952 เท่า ถ้าทัศนคติของนักท่องเที่ยวกับโรงแรมสีเขียวด้านการยอมรับในการให้บริการที่ไม่สะดวกสบายของโรงแรมเพื่อแลกต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้โอกาสที่นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งที่โรงแรมสีเขียวภายในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มขึ้น 1.030 เท่าและถ้าทัศนคติของนักท่องเที่ยวกับโรงแรมสีเขียวด้านความตั้งใจเข้าพักและใช้บริการโรงแรมสีเขียวเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลให้โอกาสที่นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งที่โรงแรมสีเขียวภายในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มขึ้น 2.155 เท่า

5. อภิปรายผล

ผลการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งของนักท่องเที่ยวที่โรงแรมสีเขียวในจังหวัดเชียงใหม่ จากการทดสอบสมมติฐานพบว่าค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวขณะเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มีผลต่อการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งที่โรงแรมสีเขียวภายในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวและสอดคล้องกับผลการวิจัยของอาร์ม นาคทรพและสุรัช จันทร์จรัส (2556) ที่พบว่า หากมีค่าใช้จ่ายมากก็จะมีแนวโน้มพักค้างแรมมากขึ้น การคมนาคมขนส่งและการเข้าถึงที่พักและแหล่งท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งที่โรงแรมสีเขียวภายในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวและสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริรัตน์ กุศลและธรรณชนก เพชรานนท์ (2561) ที่พบว่าถ้าการที่แหล่งท่องเที่ยวมีเส้นทางที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ หรือบริเวณพื้นที่ใกล้เคียง มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวและซึ่งอาจจะทำให้นักท่องเที่ยวมีการเข้าพักซ้ำในสถานที่ที่ใกล้เคียงนั้นๆ ความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกมีผลต่อการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งที่โรงแรมสีเขียวภายในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยว ทัศนคติของนักท่องเที่ยวกับโรงแรมสีเขียวด้านการยอมรับในการให้บริการที่ไม่สะดวกสบายของโรงแรมเพื่อแลกต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและด้านความตั้งใจเข้าพักและใช้บริการโรงแรมสีเขียวมีผลต่อการตัดสินใจกลับมาพักซ้ำอีกครั้งที่โรงแรมสีเขียวภายในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Afrouz Mazaheri Tehra (2012) ที่พบว่า ถ้าหาก

นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดในการให้บริการห้องพักที่ค่อนข้างจะไม่สะดวกสบาย นักท่องเที่ยวก็จะสามารถรับกับการให้บริการจากทางโรงแรมได้เป็นอย่างดีและถ้านักท่องเที่ยวมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม ก็จะมีผลต่อการตัดสินใจเข้าพักในโรงแรมสีเขียว แต่ผลการวิจัยด้านความตั้งใจเข้าพักและใช้บริการโรงแรมสีเขียวไม่สอดคล้องกับผลวิจัยของธนวรรณ มงคลและยุพาวรรณ วรณวณิช (2558) ที่พบว่าการรับรู้ความรุนแรงทางด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเข้าพักและใช้บริการโรงแรมสีเขียว

6. ข้อเสนอแนะ

สำหรับข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา ได้แก่

1. จากผลการวิจัยในด้านเกี่ยวกับโรงแรมสีเขียวพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในด้านการยอมรับในการให้บริการที่ไม่สะดวกสบายของโรงแรมเพื่อแลกต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จึงทำให้นักท่องเที่ยวมีความตั้งใจที่จะเข้าพักและใช้บริการโรงแรมสีเขียวในครั้งต่อไปเพิ่มขึ้น ดังนั้นประเด็นนี้อาจจะเป็นจุดเด่นที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจหลัก ทางโรงแรมสามารถนำข้อสรุปนี้ไปปรับใช้ เพื่อใช้เป็นจุดสนใจของนักท่องเที่ยวในการใช้บริการโรงแรมของตนเองเพิ่มมากขึ้น
2. ด้านการคมนาคมขนส่งและการเข้าถึงที่พักและแหล่งท่องเที่ยวและด้านความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกของทางโรงแรม ก็เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ โดยทางโรงแรมควรมีการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยและคมนาคมในภาพรวมของโรงแรมสีเขียวให้มีความปลอดภัยในด้านต่างๆ รวมถึงจากมลภาวะที่เป็นพิษในปัจจุบัน เพื่อที่จะได้ให้นักท่องเที่ยวมั่นใจกับการใช้บริการโรงแรมสีเขียวในครั้งถัดไป
3. โรงแรมควรมีการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดเน้นจุดขายหลักทางด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อดึงดูดกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยรักษาสภาพแวดล้อม รวมถึงสร้างความเชื่อมั่นและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับความรุนแรงของปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อให้คนทั่วไปรวมถึงนักท่องเที่ยวตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
4. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อื่นๆ ที่มีความเจริญเติบโตทางสังคมเมืองและเศรษฐกิจ อย่างเช่น ภูเก็ต ขอนแก่น กรุงเทพฯ เป็นต้น หรือในพื้นที่จังหวัดเมืองท่องเที่ยวรองจากจังหวัดหลักๆ เพราะปัจจุบันนักท่องเที่ยวเริ่มให้ความสนใจในประเด็นนี้เพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะได้ทำให้ผลการวิจัยมีความครอบคลุมยิ่งขึ้น

7. รายการอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2016). *The National Tourism Development Plan in No.2 (2017-2021)*.

กรุงเทพฯ : The War Veterans Organization of Thailand Under Royal Patronage of His majesty the King.

_____. (2016). *Ministry of Tourism and Sport*. Retrieved from Ministry of Tourism and Sport: https://www.mots.go.th/more_news.php?cid=502&filename=index.

_____. (2016). *Ministry of Tourism and Sport*. Retrieved from Ministry of Tourism and Sport: https://www.mots.go.th/more_news.php?cid=414&filename=index.

กฤษฎา ดิยวิวัฒนากุลและโสสมสกว เพชรานนท์. (2561). การบริหารจัดการโรงแรมสีเขียวในมุมมองทางเศรษฐศาสตร์: กรณีศึกษา เกาะเสม็ด. วารสารเศรษฐศาสตร์และกลยุทธ์การจัดการ (*Journal of Economics and Management Strategy*), 3(2), 50-60.

ธนวรรณ มงคลและยุพาวรรณ วรณวณิช. (2558). ทศนคติของลูกค้ำที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเข้าพักและใช้บริการของโรงแรมสีเขียว. *Dusit Thani College Journal*, 9(1), 38-52.

ศิริรัตน์ กุศลและธรรณชนก เพชรานนท์. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่. *สุทธิปริทัศน์*, 32(101), 135-148.

สโรธัส ปูนสุวรรณ. (2561). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความเต็มใจจ่ายสำหรับการใช้บริการโรงแรมสีเขียว. *วารสารวิทยาการจัดการ*, 5(2).

โสมสกา เพชรานนท์และวลัยพรณ์ อัดตะนันท์. (2554). มูลค่าของพื้นที่สีเขียวในมุมมองทางเศรษฐศาสตร์. *ว. เกษตรศาสตร์ (สังคม)*, 32(1), 1-15.

Afrouz M.T. (2012). *An investigation on Customers' Green Behavior for Green Services in Lodging Industries*. A Cross Country Research between Australia and Malasia.

Arm Nakornthab and Surachai Chancharat. (2013). Length of Stay and Frequency of Visit in Chiangkhan (in Thai). *Applied Economics Journal Vol. 20 No.2*, 23-36.